

OZNANILA

Župnija ŠENTJANŽ in
Sv. PETER na Kronski gori
od 06. april – 14. april 2013

Sobota v velikon.osmini

Šentjanž ob 18.00: + STARŠI GROBELNIK, + JERNEJ, + IVANA, + FRANC – obl.

Marjan

BELA NEDELJA - 7.4.2013:

Šentjanž ob 8.00: + DANILO TRETJAK –obl. - Franček

Sv. Peter na Kr.gori ob 9.30: + FRANC SVETINA - Igor

Torek 9.april

Dom svete Eme: ob 17.00: PO NAMENU (glej II.mašni namen od nedelje)

3. VELIKONOČNA NEDELJA

Šentjanž ob 8.00: 1.namen: + MARTA IN FRANC ŠKRABEC – Igor

2. namen: + POPLAS LENČKA

Sv. Peter na Kr.gori ob 9.30: + PETER ULBL - Igor

Nova številka Družine. Listajte in prebirajte www.jagnje.si,

Darovanja: Šentjanž: ob žegnu: 291,80 €, ob Veliki noči 232,16 €. Hvala za vaš dar.

Sv. Peter na Kr.gori: ob žegnu 103,95 €, ob Veliki noči: 299,93 €.

2. velikonočna nedelja (Bela nedelja, Nedelja Božjega usmiljenja)

»Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« (Jn 20,27)

Ko se Jezus po vstajenju prikaže svojim učencem, jih pozdravi: »Mir vam bodi.« Sprva so mislili, da je duh, vendar jim je pokazal svoje rane, ki so bile resnične. Tomaža pa takrat ni bilo zraven in vztrajal je, da ne bo verjel, dokler ne bo v rane potisnil svojega prsta. In Jezus mu je to omogočil. To je naš Bog, Bog z ranami, ki naše rane – grehe – jemlje nase, da bi mi lahko živeli. Janez Pavel II. pa je tej nedelji dodal novo vsebino, zato jo imenujemo tudi nedelja Božjega usmiljenja.

Don Bosko nam pravi: »Prava vera se ne izčrpa v besedah, prehajati mora v dejanja.«

Jezus je svoje besede, ki so odsevale ljubezen, spremenil v dejanje ljubezni. Naj tudi naše besede postanejo dejanja.

*Biti dober ni v tem, da ne narediš nič slabega: o, ne!
Na žalost, vsi storimo kdaj kaj slabega. Biti dober
pomeni: imeti iskreno voljo, da rasteš v dobrem.
(sv. Janez Bosko)*

6. del: ŠIRITEV PO SVETU

Ko je nekako po petih letih uvajanja don Bosko našel kraj in ozračje za oratorij, je ta zaznamoval njegova najbolj rodovitna leta. Množica fantov, ki ga je obdajala, je postala njegov razpoznavni znak. Za te fante je živel, z njimi je čutil, zanje je želel sanjati prihodnost dobrih kristjanov in poštenih državljanov. Z vsem svojim bitjem je želel, da bi bili srečni! Srečni tukaj in v večnosti. V množici je vedno videl posameznike: tiste, ki so potrebovali pogum, dobro besedo, prijateljski pogled. Med fanti je takoj zagledal Mihaela Rua, svojega bodočega naslednika. Misli je na njihovo razvedrilo, občutek ljubljenosti, predvsem pa jim bližal Boga, ki jih je osrečeval. V misli na svoje fante mu pač ni zmanjkalo idej in ustvarjalnosti.

Kot človek mnogovrstne in neutrudljive dejavnosti je s svojim življenjem dajal najučinkovitejši nauk, tako da so ga že njegovi sodobniki imeli za odličnega vzgojitelja. Velja za utemeljitelja vzgojnega načina, znanega pod imenom preventivni sistem, ki temelji na razumu, veri in ljubeznivosti. Umetnost vzgoje je zaznamoval s tem, da je imel fante resnično rad. Pozneje je svoje delovanje povzel s stavkom: »Mladi naj ne bodo samo ljubljeni, ampak naj oni sami to tudi začutijo.«

Dar ljubezni do mladih, s katerim je Gospod obdaril don Boska, je bil namenjen širitvi. Don Bosko je to povabilo večkrat začutil. Poleg ustanovitve redovne družbe salezijancev, leta 1959, je začutil Marijino povabilo, da poskrbi tudi za dekleta. V Morneseju, preprosti vasi, je našel skupino deklet pod vodstvom Marije Dominike Mazzarello, ki je v srcu nosila podoben dar za vzgojo deklet. Z njimi je leta 1872 ustanovil Družbo hčera Marije Pomočnice. Vse od začetka svojega dela je vključeval razne sodelavce, tako je z njimi ustanovil salezijance sodelavce, osebe, ki niso redovniki ali redovnice, lahko živijo svoje zakonsko oz. družinsko življenje, a se ob tem obvežejo, da želijo delati v don Boskovem duhu in se truditi za dobro mladih. Ob teh skupinah se je oblikovala salezijanska družina, ki danes po svetu šteje 28 skupin, trenutno pa še 27 drugih skupin prosi, da bi bile del te družine (podatek iz leta 2012). Širitev je prešla tudi na svetovno raven. Leta 1875 odpotuje prva skupina misijonarjev salezijancev v Južno Ameriko. Septembra 2011 je v misijone odhajala že 142. odprava. Skoraj iz leta v leto se množi število velikodušnih misijonarjev in misijonark, redovnikov, redovnic in laikov, ki svojo ljubezen do Gospoda in do mladih ponašajo v svet z osebnim pričevanjem, delom in življenjem.

26. januar 1854. V Torinu je polarni mraz. V don Boskovi sobi je prijetno toplo. Don Bosko pripoveduje, štirje fantje pa drviyo z domišljijo, polno zaupanja, za njegovimi besedami:

»Vidite, da don Bosko dela, kolikor more, vendar je sam. Če mi boste priskočili na pomoč, bomo skupaj delali čudeže dobrote. Čaka nas na tisoče revnih dečkov. Obljubljam vam, da nam bo Mati Božja priskrbela velike in razsežne oratorije, cerkve, hiše, šole, delavnice in veliko duhovnikov, ki nam bodo pomagali. In vse to v Italiji, Evropi, in tudi v Ameriki. Med vami že vidim škofovsko mitro ...« Štirje mladinci se spogledujejo presenečeni. Zdi se jim, da sanjajo. Vendar se don Bosko ne šali, resen je in zdi se, da vidi v prihodnost: »Mati Božja želi, da ustanovimo družbo. Dolgo sem premišljal, kako bi jo imenoval. Sklenil sem, da se bomo imenovali salezijanci.« Med tistimi štirimi fanti so temeljni kamni salezijanske družbe. V svoj notes si je Mihael Rua skrbno zapisal: »Zbrali smo se v don Boskovi sobi, Rocchietti, Artiglia, Cagliari in Rua. Predloženo nam je bilo, da bi s pomočjo Gospoda in sv. Frančiška Saleškega praktično pokazali ljubezen do bližnjega. Potem bi naredili obljubo in potlej, če bo mogoče, bomo naredili zaobljubo. Tisti, ki bodo prebili to preizkušnjo in jo še ponavljali, se bodo imenovali salezijanci.« (Don Bosko, str. 207)

25. marec 1855, praznik oznanjenja. V revni don Boskovi sobi se odigra obred brez slovesnosti. Don Bosko stoji poslušaj, Mihael Rua pa kleče pred križem tiho izgovarja obrazec obljube: »Bogu obljubljam, da bom ubog, čist, pokoren, in se vam, don Bosko, izročam ...« Nobene priče ni bilo. In vendar je tisti hip vzniknila redovna družba. Don Bosko je ustanovitelj, Mihael Rua je prvi salezijanec. (Don Bosko, str. 220)

(se nadaljuje)